

ПОЛ ВЕРЛЕН

АНТИЧНАТА ДУША БЕ ГРУБА

Превод от френски: Гео Милев, 1922

chitanka.info

Груба беше и пуста душата
на античния свят — и скръбта
бе за нея сляп гняв на съдбата
и терзание впито в плътта.

Това двойствено чувство предаде
тя чрез своето Изкуство в лика
на две паметни майки познати
с безпределната своя тъга.

Тук — Троянската стара царица:
синовете ѝ паднаха в бой —
и в скръбта си подобно вълчица
тя надава див, яростен вой.

Край морето тя тича, залива
бясна пяна ревящи уста,
и крещяща, настръхнала, дива,
тя е звяр наранен сред нощта.

И след туй — Ниобея, блудяща,
впила взор в своите мъртви чада:
гневний бог тази мъка ѝ праща —
лей тя сълзи, поройна вода.

И дъхът ѝ пресеква — в несвесен
шемет сгърчена, луда, тя мре:
нелеп мрамор — защо ли донесен,
от кой край, от кое ли море!...

* * *

Християнската скръб е огромна —
също както човешката гръд.

*Че тя страда и мисли, и помни,
и спокойно върви в своя път.*

*Ето — там над Голгота тя плаче,
цяла в горки сълзи — но без вик:
една майка тъй също, обаче —
каква майка! на син тъй велик!*

*Тя споделя светото Страдание,
чрез което спасен е цял свят,
и смъртта — пред това състрадание
тъй дълбоко — е кротка, без яд.*

*Чада нейни сме всички тук, сбрани
сред печал и покруса — затуй:
седемте на сърцето й рани —
през тях милост за всички струи.*

*И когато разкрие небето
в слава своите блестящи врати
всички — с вяра живели в сърцето,
освен спящият в грешни мечти —*

*в него ден ще възлезнат блажени
към върха на небесний Сион,
на крила от възторг, с песнопения,
ведно с нея към Божия трон.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.